

ŽAN MOŽGAN

IN

DINOZAVRI

Žan je deček, ki je star 8 let in hodi v črti razred. Ima časovni stroj, ki ga je našel v stari elektrarni. Z njim bo se tudi tokrat otpravil na nastalovščino v deželo dinosavrov. Bil je večer. Žan je spal pri prijatelju Nejcju. Upravljala sta se spat in Žana je našla sijajna ideja. Ulegla sta se, Nejc je takoj kaspal. Žan pa je čakal na to. Skačil je pokonci se hitro preoblekel in vzel časovni stroj. Aktiviral ga je in blisk svetlobe je osvetlil sobo. Žan je natoval skozi čas v preteklost. Ko se je Žan našel v temi. Upal je, da je našel na pravo mesto. Ko se je začelo bobneti in njoeti tu se bliskati. Pred Žana se je dvignil orjaški mesojedi dinosaver. Žan je strnul od strahu. Ko pa je še čutil dinosavrovo sapo in je mislil da ga bo zdaj, zdaj konec je nekaj planilo po njem in ga prebrzelo v travo da se je skotalil po njej. Ko se je izgubil tla pod sabo in Žan je padel v neko luknjo. Ko se je pobral, je med sabo zagledal celo skupino Indijancev. Največji Indijanec se je še hotel spraviti nanj a ga je negdo s visoko cvilečino glasom uredil. Žan se je obrnil in

zagledal dečka prav tako oblečenega v Indijanca. Ko je deček
vnehal kričati je rekel: Uče tega sem rešil med Judiem je deček
rekel Indijancu, ki je žana hotel napraviti. Torej je Judi svet
napadel, je rekel Indijancu. Posvetovat se gremo, pripravni ovrmo
Jo, je še rekel in dšiel. Žan je še mislil da sanja, ko ga je deček
vprašal ali jim bi namagal ubiti Judia. Sledilo se ni sa vedel
da se hodija no ravn do odprtine. Prvišli so do Judijevnega ležišča.
Tam so napeljali vru da bi Judi padel na skalo. Jo je moral
vnebaditi Judija in ga svabiti do vrvi. Kasnekrat je žan opazil
da se Jo ne bo magel omakniti Judiu in zato je skočil na
njega, da je oba odneslo naprej. Zdaj sta bila oba sjeta. Šef
poglejte, Jo in žan sta sjeta je rekel en Indijanec. Takrat na
je bilo vpenosna. Judi je se ručel natati in padel na skale
in se obil. Tri so stekli k Judiu, ki je ležal na skalah. Jo, Jo je
kičal naglavam, kje si. Takrat na se je oglasil glas: Sukaj sem
oči. Jo in žan sta ni telca iva skale. žan me je rešil, oči je rekel
Jo. Hvala žan, je rekel naglavam. No jaz tudi moram domov je
rekel žan, vzel časovni stroj ga aktiviral, namahal in vrdical
v slovo. Kasnekrat se je svet znašel vklejčeni sobi. Učlošil je časovni
stroj in se olegel. Adijo, žan, se vidimo v novih dogodivčinah.

Anja Kralj, Vita Senčar

OŠ. Gor. Radgona 4. b